

Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), (jud. A. Mardari)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, V. Mihaila, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

23 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios
administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de IP „Agenția Servicii Publice”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă Cecan Valeriu
împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de
concediere, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost admisă cererea de apel depusă de Cecan Valeriu, casată hotărârea din 15
februarie 2021 a Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) cu emiterea unei noi hotărâri
de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 04 februarie 2020, Cecan Valeriu a depus o cerere de chemare în judecată
împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de
concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului și repararea
prejudiciului moral.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că, la 13 noiembrie 2019, a fost
inițiată ancheta de serviciu în temeiul notei de serviciu nr.08/1588 din 13 noiembrie
2019 a Direcției securitate cu privire la verificarea respectării de către consilierul
directorului general, securitate, pază tehnică și transportări securizate, Cecan Valeriu
a regimului de muncă.

În cadrul anchetei de serviciu s-a stabilit că potrivit procesului-verbal de
constatare din data de 12 noiembrie 2019, ca urmare a monitorizării prezenței la
serviciu s-a constata că angajatul Agenției Servicii Publice, Cecan Valeriu (consilier
al directorului general) a lipsit nemotivat de la locul de muncă la 12 noiembrie 2019
în perioada cuprinsă între orele 08:00-16:55, fără a informa conducerea, fără
permisiune și fără a comunica cauza lipsei de la serviciu. Ulterior, prin ordinul emis

de Directorul IP „Agenția Servicii Publice” nr. 111 sc din 09 decembrie 2019, reclamantul a fost concediat.

Cecan Valeriu a explicat în cererea de chemare în judecată că, la 12 noiembrie 2019, s-a adresat după ajutor medical la Policlinica MAI a Republicii Moldova, pentru ce i-a fost deschis concediu medical până la 23 noiembrie 2019. Astfel, absența lui de la serviciu la 12 noiembrie 2019 se prezumă a fi motivată, până la prezentarea probei contrare din partea angajatorului.

Mai mult ca atât, prin explicațiile oferite la 21 noiembrie 2019 în cadrul anchetei de serviciu, salariatul a explicat, că la 12 noiembrie 2019 s-a prezentat la serviciu ca de obicei, s-a salutat cu colegii, iar după orele 9:00 a simțit o puternică durere în piept și slăbiciune, agresându-se după asistență medicală la medicul de familie a Policlinicii MAI al RM . Date confirmative a prezentat în cadrul anchetei de serviciu.

Absența fără motive de la lucru presupune aflarea nemotivată a salariatului în afara teritoriului unității, cu care se află în raport de muncă, sau în afara teritoriului obiectului, unde el trebuie să îndeplinească lucru încredințat în conformitate cu obligațiunile de muncă. În cazul dat, conform circumstanțelor invocate, aflarea lui Cecan Valeriu în afara teritoriului unității la 12 noiembrie 2019 este una motivată, iar concedierea lui din funcție este nelegitimă.

Astfel, reclamantul a solicitat să fie anulat ordinului nr. 111sc din 09 decembrie 2019, să fie încasat de la pârât în beneficiului reclamantului plățile salariale pentru perioada 09 decembrie 2019 - până la emiterea hotărârii de judecată și repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 de lei.

Prin hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătorei Chișinău (sediul Centru), acțiunea la cererea de chemare în judecată depusă de Cecan Valeriu împotriva IP „Agenția Servicii Publice” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea la locul de muncă, încasarea salariului și repararea prejudiciului moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a respinge acțiunea prima instanța a reținut că nu orice vizită la medic urmează a fi calificată ca un motiv de a absenta de la locul de muncă, ci doar o vizită care constituie o urgență medicală și care condiționează o incapacitate temporară de muncă, fie o vizită planificată care a fost comunicată angajatorului din timp. Totodată, orice urgență medicală, în mod clar duce la o incapacitate temporară de muncă, care este confirmată printr-un certificat de concediu medical și dă naștere la drepturi și obligații reciproce între angajat și angajator. De asemenea, un certificat de concediu medical confirmă fără careva dubii incapacitatea temporară de muncă și duce la motivarea absenței la locul de muncă.

Instanța a constatat că Cecan Valeriu nu a informat angajatorul despre absența sa de la locul de muncă din data de 12 noiembrie 2019, în pofida obligației prevăzute la norma art. 9 alin. (2) lit. g¹) Codul muncii care prevede obligația salariatului să

informeze de îndată angajatorul sau conducătorul nemijlocit despre imposibilitatea de a se prezenta la serviciu și să prezinte, în termen de 5 zile lucrătoare după reluarea activității de muncă, documentele care justifică absența.

Din răspunsul oferit de Serviciul medical al MAI în care se indică expres că „la data de 12 noiembrie 2019 nivelul dereglărilor funcționale, evoluția și caracterul maladiei nu a prezentat indicații pentru eliberarea certificatului de concediu medical”, coroborat cu cadrul normativ, se constată că la 12 noiembrie 2019 reclamantul Cecan Valeriu nu era în incapacitate temporară de muncă, respectiv urma să fie prezent la locul de muncă.

Prin decizia deciziei 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Cecan Valeriu, casată hotărârea din 15 februarie 2021 a Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) cu emiterea unei noi hotărâri de admitere parțială a acțiunii.

A fost anulat ordinul IP „Agenția Servicii Publice” nr.111sc din 09 decembrie 2019 de aplicare a sancțiunii disciplinare angajatului Cecan Valeriu.

A fost încasat de la IP „Agenția Servicii Publice” în beneficiul lui Cecan Valeriu salariu mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 09 decembrie 2019 – 21 octombrie 2021 și prejudiciul moral în sumă de 20 000 de lei.

În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată

În consolidarea soluției sale instanța de apel a indicat că potrivit adevărului eliberate de Serviciul Medical al MAI și răspunsului Serviciului Medical al MAI se atestă că Cecan Valeriu, la 12 noiembrie 2019, s-a adresat după ajutor medical la Policlinica MAI a Republicii Moldova, iar la 13 noiembrie 2019 i-a fost deschis concediu medical până la 23 noiembrie 2019. Astfel, absența lui Cecan Valeriu de la serviciu la 12 noiembrie 2019 a fost motivată. Reieșind din aceste considerente, angajatul Cecan Valeriu nu a comis careva abateri disciplinare, respectiv Ordinul de concediere nr. 111sc din 09 decembrie 2019 emis de directorul interimar al Agenției Servicii Publice, urmează a fi anulat.

La 24 decembrie 2021, IP „Agenția Servicii Publice” a contestat cu recurs decizia din 21 octombrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel la emiterea deciziei nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea, iar aprecierea probelor a fost arbitrară.

La 10 februarie 2022, Cecan Valeriu, reprezentat de avocatul Osoian Lilian, a depus o referință la recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, solicitând considerarea acestuia ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 21

octombrie 2021, fără a se cunoaște cu certitudine data recepționării acesteia de către părți, iar recursul a fost declarat la 24 decembrie 202. Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel în termenul stabilit de lege.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, referință, în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”, inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de IP „Agenția Servicii Publice”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare al recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenței, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune considerarea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarate de către IP „Agenția Servicii Publice”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea considerării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către IP „Agenția Servicii Publice”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas